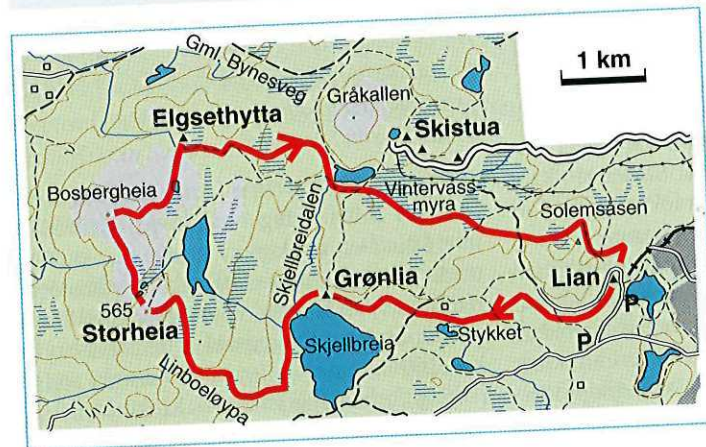

Middels lang skitur i sentrale deler av Bymarka

Lian - Grønlia - Lindboeløypa - Storheia - Elgsethytta - Solemsåsen - Lian

17 km, mest preparerte løyper, midtre del kupert og delvis i upreparerte traseer.

Målet for denne turen er med utgangspunkt i endeholdeplassen for Gråkallbanen å oppleve de sentrale og indre delene av Bymarka, hvor «traversen» over fjellpartiet Bynesheiene, i dagligtale kalt «Heiene», bokstavelig og som turopplevelse er høydepunktet.

Kart: Beskrivelsen refererer til turkartet over Bymarka, målestokk 1:25 000. Full dekning av o-kart, se egen oversikt på side 56/57.

Adkomst: Gråkallbanen til endestasjonen på Lian (240 m).

Turen: Turen starter friskt med motbakke opp Lianjordene. Allerede på toppen her får en flott utsyn i en vid sektor mot nord, øst og sør. Byen øst for Nidelva, Vassfjellet og Gauldalen tar seg fint ut herfra. I godt vær ser vi Sylan og Trollheimen. I slakt, men variert myrterreng går det raskt

unna, og snart kommer vi til Stykket, tidligere gårdsbruk, nå disponert av speiderne. Den siste kilometeren mot Grønlia går gjennom relativt tett skog. Litt tidlig å raste kanskje, men muligheten for «skuffkak» og solbærtoddy er der. Vi fortsetter i bred «trikkeskinneløype» langs Skjellbreia, som i Bymarkmålestokk bærer navnet sitt med rette.

Så går vi løs på dagens hardeste stigning, de 200 høydemetrene opp Lindboeløypa. Her gjelder det å være oppmerksom, for de som kommer nedover kan godt være tatt av fartsdjevlen i den herlige «utforløypa». Løypa er svingete og terrassert, så ensforming er det ikke å bruke den som stige opp i høyden. Fra toppen får vi et hvileparti over myrene inn til foten av Storheia, som bestiges opp den tradisjonelle løypa i dalsøkket fra nordøst. Utsikten fra toppen bør en ta seg god tid til å nyte. Storheia er høyeste punkt (565 m) i et par miles omkrets, ingen ting sperrer utsynet mot sjø, bygder og fjell.

Grønlia er et fast, trygt punkt for mange markatravere.

Foto: Erik Stabell

Ned fra toppen kommer dagens stunt for den dristige. Bakken på baksida av heia er nokså beryktet, men det går selvfølgelig an å tvertrække ned, helt eller delvis. Vær også oppmerksom på at det kan gå ras i denne lia når sørøsten har stått på og lagt opp snø på toppen av bakken.

Vel nede på Lomtjønna har vi et fint parti foran oss, over Bymarkas «høyfjellsområde» mot Bosbergheia. Her kan vi til en viss grad velge veg sjøl bortover fjellryggen. Fin rasteplass med utsyn over fjorden og Byneset er lett å finne. Er det sørøstlig godværsvind har vi den i ryggen. Fra varden på Bosbergheia holdes høyden østover til en kommer ned i de lune dalsøkkene som fører ned til Litj-Kvistingen. Herfra følger vi hovedløypa til Elgsethytta (450 m), hvor det kan være godt å raste i kaldt eller surt vær.

Hjemturen starter langs hovedløypa mot byen. Etter en kilometer klyver vi opp Wullumen og tar av til venstre for å slippe unna

«stimen». Vi passerer en parti med myrer og furuknatter og tar til venstre for Vintervasshøgda før vi igjen møter hovedløypa ved Vintervatnet (392 m). Nedfarten skjer langs myrene mot Solemsåsen. Vi velger Torshaugløypa ved foten av åsen og klatrer noen høydemeter oppover. Ei karakteristisk furu passerer på toppen av bakken, før vi glir over den store myra som dekker nesten hele åsen. Utsynet fra åskanten innbyr til dagens siste stopp. Her har en følelsen av å være «på byens tak». Et blick bakover kan også være verd å ta, mot lav sol eller rød ettermiddagshimmel over Storheia og Trollheimen.

Fra myra på Solemsåsen er det bare 5 - 10 minutter langs lysløypa ned til sivilisasjonen på Lian.

Heimreise: Trikk fra Lian eller holdeplassen Herlofsonløypa.

Tore Angell-Petersen